

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/15/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125208360
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3125208360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov - matka: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ulica XX. XXXXXXXX XXXX/X E., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Soňa Suchánová, advokátka so sídlom Námestie sv. Anny 7269/20B, Trenčín a otec: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/X, E. E., korešpondenčná adresa G. H. XXXX/XXX, E. E., o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 35P/110/2025-114 zo dňa 3. novembra 2025, takto

rozhodol:

rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trenčín ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom č. k. 35P/110/2025-114 zo dňa 3. novembra 2025 rozhodol tak, že:

I. Návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti sa zamieta.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom doručeným súdu dňa 17.07.2025 sa otec domáhal zníženia výživného k maloletému dieťaťu zo sumy 500 eur na sumu 320 eur mesačne, a to od právoplatnosti rozhodnutia. Ďalej žiadal o rozčlenenie výživného na 2 časti, a to daňový bonus daňového rezidenta v DE (tzv. prídavku na dieťa) vo výške 195 eur (platiaci B. I. G., I. B. J. K. L.) a stanovené výživné ako rozdiel súm 320 eur a 195 eur, čo činí 125 eur. Dňa 01.08.2025 bolo súdu doručené doplnenie návrhu otca, v rámci ktorého žiadal o zmenu úpravy styku s maloletou. Uvedené podanie bolo vylúčené na samostatné konanie, ktoré je vedené na súde pod sp. zn. 35P/140/2025.

1.2 Súd mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 35P/84/2024-111 zo dňa 16.09.2024 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky. Otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 500 eur mesačne s tým, že v prípade ak matke budú vyplácané prídavky z Nemecka v sume 190 eur, o to nižšiu sumu bude zasielať k rukám matky. Nakoľko matke sú vyplácané prídavky vo výške 195 eur mesačne, otec mal matke zasielať mesačne sumu 305 eur.

1.3 Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že na strane otca došlo len k čiastočným zmenám, ktoré však nie sú povahy odôvodňujúcej zníženie jeho vyživovacej povinnosti. Jeho bytové a majetkové pomery zostali nezmenené, naďalej vlastní podiel (7/8-ín) na rodinnom dome a jeho bežné výdavky sú v prevažnej miere totožné ako v čase posledného rozhodovania len s miernymi odchýlkami vo výške jednotlivých položiek. Otcove výdavky v Nemecku, kde pracuje, sa síce čiastočne zvýšili, avšak ide o výdavky súvisiace s jeho vlastným životom a pobytom v zahraničí. Pokles jeho príjmu nebol

spôsobený objektívnymi prekážkami, ale jeho osobnou situáciou a nenaznačuje takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zásah do práv maloletej. Z potvrdenia o príjme matky (júl 2024 až september 2025) súd zistil, že jej priemerný čistý mesačný príjem je 1.240,66 eur, pričom poberá aj daňový bonus 100 eur. Okrem príjmu zo zamestnania poberá prídavky na dieťa z Nemecka vo výške 195 eur a zo Slovenska vo výške 60 eur. Porovnaním pomerov rodičov súd konštatoval, že hoci príjem matky je nižší ako príjem otca, jej životná úroveň je stabilná a výdavky sú primerané, avšak neidentifikoval takú zmenu ani na jej strane, ktorá by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti otca. V čase poslednej úpravy výživného bola maloletá žiačkou 4. ročníka základnej školy (navštevovala školský klub, školskú jedáleň a mimoškolské aktivity), aktuálne má 11 rokov, je žiačkou 5. ročníka základnej školy (krúžky nenavštevuje, venuje sa spevu, ktorý je bezplatný, má pravidelné výdavky na stravu, obuv, oblečenie, školské pomôcky, nosí okuliare, navštevuje psychologičku a očné lekárku, pričom náklady vznikajú najmä na dopravu). Súd tak nezistil žiadne zníženie potrieb maloletej – dieťa je staršie, náklady prirodzene rastú s vekom a sú primerané.

1.4 K jednotlivým argumentom otca v návrhu uviedol, že samotný pokles jeho príjmu približne o 40 eur mesačne oproti predchádzajúcemu obdobiu pri celkovom príjme, ktorý aj s výsluhovým dôchodkom presahuje 3.000 eur mesačne nepredstavuje takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného o 180 eur mesačne. Otcove tvrdenia o existenčnej tiesni neboli preukázané. Výdavky, ktoré uvádzal, zahŕňajú aj položky, ktoré nesúvisia nevyhnutne s jeho základnými životnými potrebami, pričom súd poukázal na to, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami rodiča. Navyše časť výdavkov, ktoré otec uvádza (vrátane niektorých splátok či nákladov súvisiacich s bývaním a životom v L.), F. jeho osobné rozhodnutie a zmeny v životnom usporiadaní, ktoré nie je možné prenášať na dieťa znížením jeho zákonného nároku. Pokiaľ otec uvádzal, že výživné je pre neho „likvidačné“ preto lebo matka podľa neho spôsobuje prietahy vo veciach bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd zdôraznil, že otázky vyporiadania BSM sú samostatným konaním, ktoré nemá vplyv na určenie vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu. Vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu nemôže byť nejakým spôsobom viazaná na majetkové spory medzi rodičmi ani nemôže byť znížená len preto, že medzi rodičmi prebiehajú alebo majú prebiehať konania o vysporiadanie ich spoločného majetku. To platí aj v prípade splátok spoločných záväzkov či iných povinností, ktoré si rodičia navzájom vyčítajú. Dieťa nemôže niesť následky majetkových alebo osobných sporov svojich rodičov. Námietku otca, podľa ktorej by výživné malo byť uvádzané ako rozdiel medzi jeho platbami a prídavkom z Nemecka, ktorý matka poberá z dôvodu starostlivosti o maloletú, neakceptoval. V tejto súvislosti uviedol, že štátna dávka poskytovaná orgánmi iného štátu nie je výživným zo strany rodiča a nemá vplyv na rozsah jeho zákonnej povinnosti podľa slovenského práva. Súd pri predchádzajúcom rozhodovaní akceptoval dohodu rodičov, ktorí sa dohodli na sume výživného 500 eur mesačne s tým, že v prípade, ak by matke neboli vyplácané prídavky z Nemecka, otec by musel túto sumu hrať sám v celom rozsahu. Nakoľko však matka poberá aj prídavky z Nemecka v sume 195 eur, otec má posielat' mesačne výživné k rukám matky znížené o túto sumu. Okolnosti súvisiace s majetkovým usporiadaním medzi rodičmi (majetkové transakcie matky, otázky súvisiace s predajom motorového vozidla patriaceho do BSM, financovanie opravy vozidla) nemajú žiadny súvis s vyživovacou povinnosťou k maloletému dieťaťu. Súd posudzoval výlučne aktuálne príjmy, výdavky a majetkové pomery rodičov v rozsahu relevantnom pre výživné, nie ich vzájomné majetkové spory alebo tvrdenia o neplnení povinnosti v rámci BSM. Rovnako neprihliadol na tvrdenia otca, podľa ktorých by sa jeho vyživovacia povinnosť mala znižovať z dôvodu, že matka uzavrela nové manželstvo, pretože príjem a majetkové pomery manžela nie sú relevantné pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti biologického rodiča k maloletému dieťaťu.

1.5 Súd teda dospel k záveru, že otec nepreukázal žiadnu podstatnú a trvalejšiu zmenu pomerov na svojej strane, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti. Naproti tomu na strane maloletej došlo k prirodzenému zvýšeniu jej potrieb v súvislosti s vyšším vekom a školskou dochádzkou. Návrh otca preto výrokom I. tohto rozsudku zamietol ako nedôvodný.

1.6 Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá, odsek 2 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „Zákona o rodine“).

1.7 V danej veci súd v zmysle § 58 ods. 1 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v spojení s § 52 CMP výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal otec odvolanie zo dňa 10.12.2025 považujúc ho za nedostatočne odôvodnený - arbitrárny.

2.1 V úvode odvolania zopakoval dôvody, pre ktoré podal návrh na začatie konania. Ďalej prezentoval písomné vyjadrenie matky k jeho návrhu a dodal, že matka žiadnym spôsobom nepreukázala zvýšené

výdavky na strane maloletej a ani zmeny na jej strane (uzavrela nové manželstvo a nepreukázala príjem súčasného manžela).

2.2 Podľa názoru otca na jeho strane došlo k zásadnej zmene pomerov, a to k poklesu príjmu, ktorá ho objektívne stavala do situácie, keď nebol schopný plniť výživné v pôvodne určenej výške. Súčasne určená suma 500 eur mesačne (195 eur + 305 eur) je pre neho v jeho terajších reálnych majetkových a príjmových pomeroch existenčne neúnosná a môže byť likvidačná. Zároveň poukazoval na skutočnosť, že matka sa vydala, čím sa zásadným spôsobom zmenil jej finančný status a môže vo vyššej miere prispievať na výživu maloletej. Dôvodom, prečo je podľa neho určená výška výživného existenčne likvidačná, je aj skutočnosť, že matka sa cieľavedome vyhýba vyrovnaníu BSM a robí v tomto konaní obštrukcie, čím úmyselne prenáša spoločné dlhy na neho.

2.3 Ďalej otec uviedol, že na pojednávaní dňa 03.11.2025 on predložil všetky dokumenty na preukázanie jeho tvrdení, avšak matka iba prostredníctvom výsluchu uviedla jej výdavky a príjmy (bod 6 odôvodnenia rozsudku), ktoré má, tie však ničím nepodložila. Súd neskúmal či rozdiel medzi predaným motorovým vozidlom a kúpeným iným motorovým vozidlom vo výške viac ako 1.100 eur matka naozaj použila pre osobnú potrebu či bola použitá na potrebu maloletej, teda nie je jasné čo matka s finančnými prostriedkami urobila. Rovnako sa nezaoberal, či matka naozaj nevlasťní iný majetok väčšej hodnoty a ani či jej príjem nie je vyšší oproti roku 2024. Z odôvodnenia rozsudku uvedené vôbec nevyplýva, z akých dôkazov súd vyhodnotil príjmy a výdaje matky, ak uviedol, že je táto zamestnaná a okrem príjmu poberá prídavky. Vo výdajoch sa prevažne nachádzajú výdavky matky a nie maloletého dieťaťa. Nie je tiež zrejmé, z akých listín súd vychádzal ak konštatoval, že pomery na strane matky sa nejak nezmenili. Je zrejmé a nepopierateľné, že iba nájom sa matke znížil zo 650 eur mesačne na 600 eur. Na stravu jej prispieva aj jej terajší manžel, predpokladá sa, že žijú v jednej domácnosti a nehradí všetky výdaje sama. V minulosti matka platila cca 4x 290 eur ročne za parkovaciu kartu, nakoľko nebola rezidentom k trvalému pobytu, v súčasnosti uvádza, že platí rezidentskú kartu iba 4x 50 eur ročne.

2.4 V bode 10 odôvodnenia rozsudku súd uviedol, že maloletá sa v minulosti stravovala v školskej jedálni s poplatkom 8 eur mesačne, navštevovala školský klub s poplatkom 20 eur mesačne, ZRPŠ 30 eur ročne, navštevovala plavecký klub s poplatkom 140 eur polročne, záujmový krúžok kreslenia s poplatkom cca 20 eur mesačne. V súčasnosti matka uviedla, že žiadne z týchto poplatkov nehradí. Dôkazy však súd ohľadom všetkých príjmov a výdavkov na strane matky nevykonal. Iba tieto porovnal oproti roku 2024 čo je nepostačujúce.

2.5 Na záver otec uviedol, že sa nikdy nevyhýbal plateniu výživného, ale nedokáže už pracovať nad rámec bežných hodín, nakoľko došlo na strane zamestnávateľa k zmenám a ako je zrejmé pracuje v Nemecku, kde je iná pracovná morálka.

2.6 Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. zrušil a vrátil vec späť na nové rozhodnutie alebo alternatívne rozhodol tak, že pôvodný rozsudok v časti o určení vyživovacej povinnosti sa mení tak, že je povinný platiť maloletej výživné vo výške 320 eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

3. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadрили.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP), účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 CMP, § 94 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP a contrario) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

5. V preskúmvanej veci sa otec návrhom došlým súdu dňa 17.07.2025 domáhal zníženia výživného na maloleté dieťa, ktoré výživné bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 35P/84/2024-111 zo dňa 16.09.2024, právoplatným dňa 17.09.2024, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 500 eur mesačne s tým, že v prípade, ak matke budú vyplácané prídavky z L. v sume 190 eur, o to nižšiu sumu bude zasielať k rukám matky. Nakoľko matke sú vyplácané prídavky z Nemecka v súčasnej dobe vo výške 195 eur mesačne, otec mal zasielať matke mesačne sumu 305 eur.

6. Otec návrhom podaným dňa 17.07.2025 žiadal o zníženie výživného na sumu 320 eur mesačne, ktorú chcel rozdeliť na sumu 195 eur predstavujúcu rodinné prídavky z Nemecka a 125 eur výživné. Návrh odôvodnil tým, že v dôsledku celosvetovej krízy strojárскеj výroby a reštrukturalizačných opatrení v spoločnosti nie je možné vykonávať prácu nadčas a taktiež je vylúčený spôsob preplatenia rôznych príplatkov od mesiaca jún 2024 a preto mu klesol príjem na sumu cca 2.600 eur v priemere za posledných 12 mesiacov. Určené výživné je pre neho príliš vysoké a dostáva ho do tzv. existenčného ohrozenia, kde splátky úverov a životné náklady často presahujú jeho príjem.

7. Okresný súd rozsudkom návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol, nakoľko otec nepreukázal žiadnu podstatnú a trvalejšiu zmenu pomerov na svojej strane, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti a naproti tomu na strane maloletej došlo k prirodzenému zvýšeniu jej potrieb v súvislosti s vyšším vekom a školskou dochádzkou.

8. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne, napríklad vývojom životných nákladov. K zmene potrieb oprávneného môže dôjsť najmä v súvislosti s pribúdajúcim vekom (fyzickým vyspívaním, školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolanie). Môže nastať aj zmena v možnostiach povinného plniť vyživovaciu povinnosť v dovtedajšom rozsahu, napríklad v dôsledku vzrastu, alebo aj poklesu jeho príjmu, poprípade v dôsledku zúženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť. Musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, nielen o zmenu prechodnú a zmena sa musí týkať navyše skutočností, na ktorých je založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti k dieťaťu.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania otca a celého spisového materiálu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, mal za to, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie a správne porovnal pomery účastníkov v čase posledného rozhodovania o výživnom (rok 2024) a v čase rozhodovania o zmene. Na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne uzavrel, že na strane rodičov ani maloletej nedošlo k podstatnej zmene pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá by zníženie výživného odôvodňovala, na základe čoho návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že zmena pomerov musí byť významná a trvalá, pričom sa posudzuje komplexne – porovnaním stavu v čase pôvodného rozhodnutia a v čase rozhodovania o zmene. Rozhodujúcimi kritériami sú odôvodnené potreby dieťaťa a možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Tieto kritériá v prejednávanej veci neboli zmenené v neprospech otca tak, aby odôvodňovali zníženie výživného. „Zníženie výživného musí byť výnimočné, t. j. môže sa udiť iba za situácie, že dôjde k takej zmene pomerov na strane povinného rodiča, ktoré negatívne ovplyvňujú jeho ekonomickú, majetkovú, respektíve inú situáciu, čo má negatívny vplyv na platenie výživného. Ide napríklad konkrétne o také zhoršenie zdravotného stavu, resp. vážne zdravotné problémy, ktoré spôsobia pokles príjmu povinného rodiča (napr. znížená miera funkčnej schopnosti pracovať) alebo nastane nemožnosť povinného rodiča zabezpečiť si prácu, a teda zdroj príjmu, z dôvodu zlej rodinnej situácie (napríklad trvalá starostlivosť o člena rodiny), alebo iné významné skutočnosti nie prechodného charakteru, pri ktorých dôjde k takému zhoršeniu pomerov na strane povinného rodiča, že je možné ustáliť, že predmetné výživné povinný rodič nebude schopný platiť (z Rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. 4. 2021, sp. zn. 7CoP/2/2021).“ Odvolací súd podotýka, že citovaný právny názor je súladný so zásadou najlepšieho záujmu dieťaťa vyjadrenou v čl. 5 Zákona o rodine, ktorá musí byť prioritným hľadiskom pri rozhodovaní vo veciach maloletých.

11. Preskúmajúc všetky námietky otca uvedené v odvolaní možno mať za to, že v konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odlišnému rozhodnutiu vo veci.

12. K týmto je potrebné v prvom rade uviesť, že otec v podstate žiadal znížiť výživné zo sumy 305 eur (suma 500 eur pozostávala zo sumy 195 eur ako predpokladaných rodinných prídavkov z Nemecka a sumy 305 eur ako výživného) na sumu 125 eur mesačne (suma 320 eur má predstavovať 195 eur rodinné prídavky z Nemecka a výživné 125 eur) čiže zníženie výživného o 180 eur mesačne.

Otcove tvrdenia o nevyplácaní práce nadčas a preplácania rôznych príplatkov v dôsledku zmien u jeho zamestnávateľa ostali len v rovine jeho tvrdení, bez predloženia vierohodných dôkazov. Okrem toho k poukazovaniu zmeny od júna 2024 je potrebné uviesť, že uvedené malo nastať ešte v čase posledného rozhodnutia o výživnom (rozsudok zo dňa 16.09.2024), v ktorom čase však otec uzavrel s matkou ohľadom výživného rodičovskú dohodu. Aj keby uvedené tvrdenia otca boli pravdivé, tak je potrebné uviesť, že jeho príjem predstavuje aj výsluhový dôchodok v sume 392,25 eur a preto jeho celkový príjem dosahuje aj 3.000 eur mesačne. Na margo ďalších odvolacích námietok otca a to ohľadom nezhôd pri vypořiadaní sa majetkových pomerov rodičov ako bývalých manželov odvolací súd konštatuje, že tieto sú v podstate rovnaké aké prezentoval v konaní pred okresným súdom. S konštatovaním okresného súdu, že vyživovacia povinnosť k dieťaťu nemôže byť znížená len preto, že medzi rodičmi prebiehajú alebo majú prebiehať majetkové spory, sa možno stotožniť. Vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu je totiž zákonná povinnosť, ktorá má prednosť pred všetkými ostatnými finančnými záväzkami a teda aj úvery sa riešia pri vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rovnako dôvodom zníženia výživného nemôže byť to, že matka uzavrela nové manželstvo, a preto jej pomery týkajúce sa životnej úrovne môžu byť vyššie. Je pravdou, že matke klesnú napr. niektoré výdavky na bývanie, ale nejde o taký dôvod, ktorý by znamenal automaticky zníženie výživného. K otcom spochybňovaným výdavkom na dieťa odvolací súd uvádza, že aj keď sa dieťa nestavuje v škole, neznamená to, že nemá takéto výdavky keďže matka musí zabezpečiť stravovanie v domácom prostredí nevyklúčiac, že aj s vyššími nákladmi. Ani aktuálne nenavštevovanie krúžkov dieťaťom, prípadne že sú krúžky bezplatné (spev) neznamená to, že výdavky dieťaťa sa tak znížili, že by došlo k takej podstatnej zmene pomerov na strane dieťaťa, že by bol dôvod návrhu otca vyhovieť. Naopak, z vykonaného dokazovania vyplýva, že na strane maloletej došlo k zvýšeniu potrieb v súvislosti s jej vekom (11 rokov) predstavujúcim aj fyzický a psychický rast a školskou dochádzkou, keďže dieťa začalo navštevovať II. stupeň základnej školy, čo taktiež bráni zníženiu vyživovacej povinnosti zo strany otca.

13. Všetky tieto odvolacie námietky otca boli preto odvolacím súdom vyhodnotené ako neopodstatnené, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku o trovách konania, ktorým bolo v zmysle ust. § 52 CMP rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 57, § 58 ods. 1, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný. Neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).